

Desinformační akce z Bronxu

MILAN ZELENÝ

Dne 23. ledna 1989 byla z newyorského Bronxu zahájena jakási desinformační akce StB pod názvem "Rekonstrukce rozvratu." Pečlivě vybraní jedinci a instituce se stali terčem časovaného komunistického protiútoků. Pamflety StB se střídavě objevují pod zřejmými pseudonymy Brzorád, Šmid, Extner, Škutina, Krakowský a dvojice Tvrdých. - K těmto pamfletům mohou pouze nabídnout následující pozorování a úvahy:

- Celý útok StB je zaměřen na rehabilitaci bývalého člena ÚV KSČ Zdeňka Mlynáře. ("Od mládí školený komunist, v určitém času studoval v Moskvě a náhodou byl spolužákem nynějšího muže číslo jedna v Kremli.")

- Pamflet kritizuje některé čs. noviny pro jejich skepsi vzhledem k "bývalým" komunistům ("Záporný postoj exilového tisku přišel a to v přesné chvíli vhod a demonstroval nejednotu a podpořil argument o nesmlítnosti mezi jakýmkoliv politickým proudem a i sebevíce liberálním komunismem.") Lze jen dodat, že když již ne "exilový tisk," tak národ doma zcela určitě nemá zájem o tento "sebevíce liberální komunismus" aparátčků z StB.

- Útok na Hlasatel hraje opět do rukou agresivnímu antisemitismu a protizidovské propagaci dnešního čs. policejního systému. Jelikož redaktor Kučera odmítl uveřejnit ty nejhrubší antisemitské útoky komunistů a jejich exilových agentů, stává se nyní sám jejich přímým terčem.

- Pamflety otevřeně "prodávají" komunisty nezávislým tiskům čs. exilu. Jejich útok je časovaný na dobu, kdy exil sám trpí bezcílností, sklerózou a nedemokratičností. ("... poměrně silnou skupinu reprezentovali bývalí členové komunistické strany. Jejich platforma doznala v proběhlých letech natolik radikální proměny, že v podstatě přijímá všeobecná pravidla svobodných demokratic-

ských společností jako model pro budoucí uspořádání čs. společnosti.") Bývali komunisté tedy přijmou všeobecná pravidla svobodných demokratických společností jako model...? Ani ti největší a nejzarytější hlupáci by něco podobného nepřijali, natož naše mladá generace doma!

- Pamflety opět zdůrazňují, že Zelený "napsal o Havlovi, že byl komunistou." Ne-napsal. Uvedl pouze jeho jméno spolu se spoluzakladateli Charty 77: Kohout, Mlynář, Hájek a Němec - a to podle Havlových vlastních pamětí. Všechny demokratické noviny a časopisy čs. exilu uveřejnily nespočetná vysvětlení a omluvy ad nauseam. Jen vybraní demagogové v exilu odmítají tyto omluvy "zaregistrovat".

- "Česty prof. Zeleného do Československa": poprvé a naposled jsem byl v ČSSR v r. 1979-80. Od té doby zůstávám, i přes snahy o povolení vstupu, *persona non grata*. Zůstávám však i nadále mým osobním přesvědčením, že je povinností každé exilové osobnosti, která má sílu ovlivnit myšlení mladých lidí doma, do ČSSR jet a riskovat - a

křičet a rvát... Je mi až nevolno z tzv. "politiků", kteří se na Západě naučili tu trapnou a zbabělou strategii "bojkotu" a nyní se za ní pohodlně skrývají. Jak je snadné si posedávat za tou vaší dalekou pecí... Jedte tam!

- Pokusy StB o ovlivnění čs. exilu zdůrazňují vždy přitažlivé myšlenky "sjednocení" (rozuměj sjednocení s bývalými komunisty) a "nezávislosti" (rozuměj "každý komunist je mladý a má tedy právo účasti...") Skutečnost nových generací doma je pravým opakem této demagogie: nejde již přece o žádnou "Národní frontu", a nejde o "sjednocení" s komunisty, Mlynáři, Kohouty a Hájkou a všemi jejich vymyšlenými Brzorády, Šmidy, Extneri, Škutiny, Tvrdými a Krakowskými. Ve střední Evropě, v SSSR a v Číně jde do tuhého!

- Pamflety také hojně chválí pochybnou a trapnou "glajchšaltaci" exilového novinářství ("Po určité době v jakékoliv dohodě mezi redakcemi bylo dohodnuto, že to pan profesor přehnal..."). Na tuto konspiraci proti demokratičnosti a pluralitě myšlení "tichou dohodou mezi redakcemi" sice Pokračování na straně 3

naše hlasy

"OUR VOICES" - Independent Newspaper for Czechs, Moravians, Silesians and Slovaks
"NAŠE HLASY" - Nezávislý časopis pro Čechy, Moravany, Slezany a Slováky.

No. 3 (1143) Vol.- Roč. 34 * 11. února-February 11, 1989
Toronto, Ontario, Canada

Sovětská loď zadržena v Sierra Leone

Freetown: 4. února za držela přístavní policie ve Freetownu v Sierra Leone sovětskou "výzkumnou" loď, když bylo zjištěno, že tato loď provádí špiónážní činnost proti státu Sierra Leone.

Zima na Sumavě...

KYROPATY

RUSKÁ TRAGEDIE, KTEROU MÁ ZNÁT KAŽDÝ!

ZENON POZNIJAK

Okolí Minska r. 1937

Někdy počátkem r. 1937 odhalil lesník Karol Kononovič v lese nepořádek. Někdo vyhloubil jámy, které pak zasypal a neodborně do nich zasadil sosny, které uschly. Blízko na stromě visel uzavřený pytlík a v něm chleba a klobasa. Lesník zanechal práce a běžel do vesničky na úřad zatelefonovat "kam třeba" - "Tak moji milí a tak..."

V telefonním sluchátku se ozval ledově kovový hlas:

"Méně si toho všiměj, chceš-li žít!"

Kononovič porozuměl. Po nějaké době vyrostla v lese stěna vyšší než tři metry, opatřená nahoře ostnatým drátem, za kterou se dnem i nocí ozývala střelba a to v zimě i v létě. Bylo slyšet čtení, modlitby, výkřiky, výčitky a vzdechy do kterých se mísil štěkot psů a hukot automobilových motorů.

Tak vzniklo nedaleko Moskvy ono strašlivé místo na deseti až patnácti hektarech, pojmenované po tradičním "Brodu" čili KYROPATY - "Dušebojka", místo masových odštělů, které existovalo přibližně od r. 1937 do roku 1941.

"Dušebojky" stejného druhu byly poblíž dalších velkých měst Běloruska.

Jak bylo dosud zjištěno, příkladu Minska následovala řada dalších velkých míst masového vraždění v době Stalinských represí. V okolí Kyropat v okruhu jeden a půl až dva a půl kilometru byly vesnice Čna, Želkova, Drozdova, Zelený Luh a Chugova.

V letech 1970 s polu s mým kolegou Evženem Šmigalem jsme mnohokrát vyslechli hrůzostrašné historky obyvatelů vesnic o podrobnostech vraždění. Orali, kosili žito, sázeli brambory a přitom počítali vraždy. Co vystřel, to padlý člověk. Ruce se spínaly, srdce tlouklo a práce byla odporná. Vzdychali a modlili se.

Na vesničku padla hrůza. Jak hovoří starousedlík, vážený Roman Nikolajevič Račjan, narozený v r. 1913, plných 5 let k vůli střelbě v noci nespali.

V letech 1987-1988 já spolu s Šmigalem jsme se ptali asi 170ti svědků a provedli archeologické vykopávky, pochovaných obětí v Kyropatech. Výsledkem této práce je stať publikovaná v červnu 1988 v republikánských novinách "Literatura i Mastacira." Krátce uvedu fakta a vývod našeho patrání.

Pokračování na straně 2

Upozornění

Moravia Publishing Inc., nové nevýdělečné vydavatelství vyzývá ke spolupráci na dobrovolné bázi ve volném čase (hobby) studenty, studentky i starší krajany, kteří mají zájem o vydavatelskou činnost, korespondenci se čtenáři, archivování dokumentů a článků atd. Zpracovujeme na komputerech, reprodukční kameře a v tiskárně. Volejte: Toronto: 533-4242

J. Arafát na cestách ...

(Madrid): Předseda Organizace pro osvobození Palestiny J. Arafát, který byl na oficiální návštěvě ve Španělsku, se setkal s ministry zahraničí Španělska, Francie a Řecka. Jednal s nimi o možném přispěvu EHS ke svolání mezinárodní konference o Blízkém východě za účasti všech stran, kterých se dlouholetý konflikt v této oblasti týká.

Peníze nesmrdí

Brusel: Evropské hospodářské společenství (EHS) a Československo v pátek 27. ledna v Bruselu podepsaly dohodu, jejímž cíle je následně uvolnění téměř poloviny průmyslových výrobků, jejichž vývoz do NSR podléhal až doposud kvantitativním omezením. Dohodu podepsal za čs. stranu ředitel odboru ministerstva zahraničního obchodu ČSSR L. Dobrovolný.

OTÁZKY A ODPOVĚDI

Z informačních důvodů uvádíme otázky a odpovědi, založené na skutečných dotazech zájemců z řad občanů trvale usídlených v provincii Ontario, vznesených Kanadské komisi práce a přistěhovalectví (Canada Employment and Immigration Commission - CEIC). Otázky byly vybrány z těch jimi nejčastěji položených a jediným účelem odpovědi je informovat ty, kdož se o věc zajímají. Přeje-li si snad některý z našich čtenářů více informací ve zvláštních případech, nechť se spojí s

nejbližším informačním střediskem (Canada Immigration Centre) anebo se obrátí se svými dotazy přímo na nás. My se pak postaráme o další.

Otázka: Před dvěma lety jsem se zaručil (sponsoroval) za svoji rodinu, a tehdy se můj 20letý syn rozhodl svou žádost odvolat. Letos je mu 22 let a rád by emigroval do Kanady. Moc nám tu chybí a jsme jisti, že by mu tu u nás bylo dobře. Mohu se za něho podle nových směrnic zaručit? Je ještě svobodný a

Pokračování na straně 5

Na straně národa ...?

(O ČLENĚNÍ ČS. EXILOVÉHO TISKU)

Redaktoři časopisů a novin čs. exilového tisku se stále zřetelněji člení do dvou historicky protichůdných skupin: 1) ti, kteří bezvýhradně podporují programaticky nepolitickou činnost Charty 77; 2) ti, kteří aktivně podporují a i se účastní artikulace nových politických programů doma i v exilu.

Je zbytečné tu uveřejňovat seznamy čs. tisku "pro" a "proti": čtenáři si snadno zařadí toho či onoho redaktora prostým porovnáním obsahu zveřejněných materiálů, jejich pramenů a zaměřením vybraných ohlasů čtenářů. Jinými slovy: dnes již víme kdo patří do skupiny první a kdo do skupiny druhé. Odborná analýza tohoto základního rozdělení exilového tisku je předmětem budoucích dokumentů O.N.88.

Dnes nám však jde o víc.

Který z obou zmíněných směrů je v souladu s tužbami našich národů?

Chartisté-evangelici, J. Dus a Rejchrt, poslali dopis V. Havlovi (z 15. června 1988), z něhož vyjímáme hlavní část (doslovně):

Část národa touží přece už deset let po tom, aby Charta konečně už začala dělat razantní a úspěšnou politiku proti režimu, který by oni sami ze závěti uznale tleskali. Značná část českého zahraničního tisku si už deset let stýská, že Charta je politicky nejasná a bez ambicí stát se mohutnou politickou opozicí, a vidí jednu z příčin slabosti v tom, že přijala do svého středu bývalé členy KSČ, dokonce dr. Jiřího Hájka do první trojice mluvčích, a že dodnes bývalé členy KSČ ze svých řad nevykázala. Ta část zahraničního tisku ovšem vyjadřuje názory značné části národa (důraz O.N.88). Tvrdíme tedy, že desetitisíce posluchačů zahraničního rozhlasu pochopily námi napadenou větu usnesení fóra tak, jak to odpovídá jejich starému přání, a jak Vy jste si to jistě nepřál: že Charta snad už konečně začíná nabírat politický kurs, opouštět dosavadní zásadu politické zdrženlivosti.

Která část zahraničního tisku to vyjadřuje "názory značné části národa?" A která to část odráží "zásady politické zdrženlivosti" bývalých komunistů?

K programu politické zdrženlivosti Charty 77 Rejchrt a Dus, v dopise mluvčím Charty 77 (z 18. května 1988), zdůrazňují:

Charta 77 ani to první (formulovat a prosazovat konkrétní politický program) ani to druhé (podporovat různé rodící se politické aktivity) nikdy činit nesměla a nebude smět, nemá-li se zpronevřit svému správnému základnímu prohlášení a tím se zdiskreditovat.

Bylo by přece nesmyslné, aby jakoukoli politickou aktivitou, a dokonce nějakou teprve "rodící" se politickou aktivitou, podporoval někdo, kdo neformuluje a nemůže formulovat vlastní politický program.

Přirozeným problémem čs. exilu tedy je: Jak mohou lidé s vyhraněným politickým programem či názorem podporovat skupinu,

která nejenže "neformuluje a nemůže formulovat vlastní politický program", ale ani ačesmi "bez vlastního konkrétního politického programu, který nemá a mít nemůže, podporovat veřejnými prohlášeními jakékoli rodící se nebo už ustavené politické aktivity".

Možné závěry jsou tři: 1) Čs. exil skutečně chartistickou "zdrženlivost" podporuje, navzdory tužbám národa; 2) Čs. exil žádný vyhraněný politický program nemá; 3) Individuální "podpůrci" Charty 77 nepředstavují ani čs. exil ani národ, ale pouze sami sebe.

Podpora či zavržení principů programu Obrody národa 88 se zde stává přirozeným historickým testem tohoto dramatického členění čs. exilového redaktorství.

Program "politické zdrženlivosti" Charty je znovupotvrzen a znovuoobraněn v dopise V. Havla (M. Rejchrtovi a J. Dusovi z 29. května 1988):

A jelikož - jak správně upozorňujete - se Charta nemůže identifikovat s žádným politickým programem či hnutím, bijete na poplach.

Palčivým problémem je "podpora", kterou Charta v poslední době začíná vykazovat různým nezávislým iniciativám jako Společnosti přátel USA (SPUSA), Demokratická iniciativa, iniciativa sociální obrany (ISO), Nelegální struktury římsko-katolické církve, Jazzová sekce a UNIJAZZ, VONS (Výbor pro ochranu neoprávněně stíhaných), Charta věčící a pod. Tato "podpora" se dosud omezuje na personální překrývání vedení, depolitizaci a rozšíření ústřední kontroly politických aktivit.

Ve chvíli, kdy porobené národy zelého světa, od Chile, Haiti, Nikaraguy a Afghánistánu, až po Arménii, Pobaltské republiky SSSR, Maďarsko, Polsko a Jugoslávii, artikulují konkrétní programy pluralitní demokracie, bojují za ně, nasazují své životy a dokonce prolévají krev, československá Charta 77 debatuje "čistotu" a nedotknutelnost svého programu "politické zdrženlivosti".

Domníváme se, že Charta 77 by měla přestat dobrovolně nabízet (či vnucovat) svoji "podporu" komukoli v moderní politické aréně, pokud: 1) nebude o takovou podporu výslovně a veřejně požádána; 2) neformuluje svůj vlastní politický program či postoj; 3) veřejně nezodpovídní svůj desetiletý program politické "zdrženlivosti" vlastním národem; 4) veřejně nevysvětlí dlouhodobé účely a role bývalých členů KSČ ve svém středu, a 5) nezaujme veřejné stanovisko k desítkám rodících se demokratických iniciativ v SSSR a v ostatních zemích Východního bloku.

Takové požadavky jistě představují minimum, které může národ očekávat od skupiny, která jej již deset let "reprezentuje" na mezinárodním poli.

O.N.88

Díky zatoulání na kanadské poště, otiškujeme opožděně.

Po uzavěrce jsme se dověděli, že satíryk Jára Mecu dostal srdeční infarkt a byl v nemocničním ošetření. Přejeme mu brzké uzdravení.

Redakce N.H.

Pomoc Arménii

Italská Charita poslal do Arménie jako první část dohodnuté pomoci leteckou zásilkou: 50 společných stanů, 50 kusů kamen, 750 beden potřeb pro domácnost, 5000 vlněných svetřů a 10 000 přikrývek. Další vybavení bylo připraveno Výborem pro kulturní styky s Arménií.

Ze Sovětského svazu do americké vojenské nemocnice v NSR bylo dopraveno pět arménských dětí, které byly vážně zraněny při prosincovém zemětřesení. Jak uvedl mluvčí Bílého domu M. Fitzwater, odletělo koncem týdne ze SSSR do USA dalších 31 arménských dětí. Je to poprvé od druhé světové války, kdy sovětské oběti katastrofy budou léčeny v amerických nemocnicích. Leteckou dopravu bude hradit americká vláda a ošetření, které potrvá až čtyři měsíce, poskytnou nemocnice bezplatně.

Konkurs na most

(Co tím kdo sleduje?)

Moskva: Svaz architektů SSSR a Ústav moderního umění USA vypsaly konkurs na projekt mostu mezi SSSR a USA. Štyřkilometrová stavba by spojila oba Diomedovy ostrovy v Beringově úžině, z nich jeden patří SSSR a druhý USA. Most by byl také spojnici mezi dvěma kontinenty, zemskými polokoulami, ale i dvěma různými dny na časové hranici. Na ostrovech by mohly vzniknout sovětské a americké vědecké základny, které by zkoumaly životní podmínky v extrémním klimatickém pásmu. První etapa konkursu končí v březnu.

Kooprodukcce

Paříž-New York: Francouzská státní automobilka Renault a americká firma Chrysler podepsaly předběžnou dohodu o společné výrobě modelu malolitražního sportovního automobilu, který by se měl objevit na trhu v létě 1992. Oznámila to ředitelství obou firem s tím, že definitivní kontrakt v hodnotě 2,5 miliardy franků bude uzavřen do června. Vůz pracovně označovaný jako "JJ" má být spolehlivý, úsporný a laciný, do 10 000 dolarů.

Znovu před kameru

V lednu penzionovaný prezident USA Ronald Reagan se pravděpodobně brzy objeví před filmovou kamerou, aby hrál sám sebe ve filmu o bývalém tlakovém tajemníkovi v Bílém domě J. Bradym, který je stále paralizován. Tohoto muže postřílí v roce 1981 atentátník, který se pokoušel zabít prezidenta Ronalda Reagana ve Washingtonu B.C.

Rozhlásek Jára Mecu Amnestijní

Vracím se zpátky, nechci trpět, žít dál bez českých ltvanců, nemohu žít bez našich vdolků a bez soudružských kopanců.

Já chci žít tak, jak strana káže, jinak žít stejně neumím, proč noviny číst v cizí řeči, Rudému Právu rozumím.

Táta mi říkal od kolébky: Drž hubu a měj stejný krok! Já neposlech! - odpusť Strano, dnes uznávám že byl jsem cvok.

Mám knedlíky rád s povídlama, i králíka na smetaně, to vše jsem moh mít kdybych tenkrát si našel místo ve Straně.

Dnes obchody jsou plné zboží, i nitě už jsou k dostání, lid baví se a děti množí, plénky už nikdo neshání.

Vracím se! Chci mít buchty s mákem, dvanáctku dát si u Fleků, a spokojeně dožít, říhat ve stínu vašich pendreků.

Nuž balte kufrы uběhlíci, kdož stejně máte vyznání, namísto boje s otrokáři, služte si až do skonání.

My jednou za to Straně rodné dáme i metál na klop, že odhalila obětavě zbabělce v našem zákopu!

(Z kníhy "Psáno na buben".)

Zemřel tibetský pančeláma

Peking: V druhém největším městě Tibetské autonomní oblasti Šigace zemřel v sobotu 28. ledna ve věku 51 let druhý nejvyšší hodnostář lámaistické církve Pančen Erdini (10. Pančeláma), který rovněž zastával funkci místopředsedy stálého výboru Všečínského shromáždění lidových zástupců. Pančeláma "zemřel následkem únavy" po ceremoniálu uspořádaném k otevření rekonstruované svatyně, v níž jsou uloženy ostatky pěti posledních pančelámů. Pančeláma několik dní před svou smrtí v Šigace "řekl", že ústřední čínská vláda vynaložila velké finanční prostředky na obnovu této svatyně, což prý svědčí o tom, že nyní uplatňuje vůči náboženství a národnostem správnou politiku. Zároveň ocenil ochotu Komunistické strany Číny uznat minulé chyby a respektovat princip sebekritiky.

Poznámka redakce: Otázka je, zda je pravdou, že to řekl umírající Pančeláma, a když to řekl, potom se musíme zamyslet nad tím jestli nebyl služebníkem režimu a nebo zda komunistický režim Číny neprovádí dlouhodobé kalkulace, aby jednou v budoucnu opět proti místní církvi tvrdě zakročil. Čas nám to ukáže.

Střední východ ve znamení stálých nepokojů

Tel Aviv: Při nepokojích na okupovaných arabských územích bylo minulý týden zraněno přes 30 Arabů a jeden z nich byl zabit. Několik zraněných je v kritickém stavu. Prudké srážky mezi demonstranty a izraelskými vojáky jsou hlášeny téměř ze všech vesnic, měst a uprchlických táborů na celém území Předjordánska a Gazy. Poradce izraelského premiéra M. Dekel řekl, že kolonizace okupovaných území se nezastaví. Plánuje se, že v letošním roce bude v Předjordánsku a Gaze vybudováno osm dalších militarizovaných osad. Dekel zdůraznil, že kolonizace bude pokračovat bez ohledu na lidové povstání, které probíhá už 13 měsíců ve znamení požadavku, aby Izrael úplně vyklidil okupovaná území a umožnil Palestincům vytvořit na nich samostatný a nezávislý stát.

Velké překvapení v Berlíně

(Západní Berlín): Velkým překvapením skončily nedělní volby do Poslanecké sněmovny a obvodních zastupitelských orgánů v Západním Berlíně. Podle předběžných oficiálních výsledků oznámených v noci na pondělí utrpěly obě strany dosavadního konzervativního vládního bloku křesťanských a svobodných demokratů CDU-FDP porážku, v jejímž důsledku nebudou moci pokračovat ve společné vládní koalici. CDU získala 37,8 procenta odevzdaných hlasů (téměř o 9 procent méně než před čtyřmi lety), čímž si zajistila 55

Ze překvapení a celkový posun politického spektra doprava lze označit 7,5 procenta hlasů ve prospěch Republikánské strany, která si tak už při první účasti ve volbách vydobyla zastoupení do Poslanecké sněmovny parlamentu. Jednotná socialistická strana Západního Berlína (SEW) získala pouze 0,6 procenta odevzdaných hlasů, což je zhruba na úrovni výsledku z posledních voleb. Povinná pětiprocentní hranice jim však účast v parlamentu znemožňuje.

*Devět desetin moudrosti je být moudrý věčně

*Každý velký čin se zdá zpočátku být nemožný

Desinformační akce z Bronxu

Pokračování se strany 1

upozorňuje dokument O.N. 88 č. 9, ale dá se, že pozdě.

Není snad krví demokracie názorová různorodost, otevřené diskuze, spontánní setkání, kluby, spolky, strany a iniciativy - místo držení kroku, držení huby a tleskání jedné jediné a navíc nepolitické linii bývalých komunistů?

Nedávna vlna pamfletářství, anonymismu, samizdatů a individuálních "poštovních akcí" v čs. exilu je znakem úpadku demokratičnosti exilového tisku, který povětšinou nedokázal poskytnout historickou platformu pro nutnou pluralitní diskuzi a tak se "tichou dohodou" dal na cestu radikální názorové "glajchšaltace," mlčení, ignorování a sledování jedné, plně odsouhlasené "linie."

Proč se tak děje? Tak jako Jaruzelski je nucen podat ruku Solidaritě a Maďaři musí rehabilitovat Imre Naggye, tak i Jakeš si musí začít klesat cesty k socialistickému zapojení svých disidentských komunistů Charty 77 a ke "znovunastolení" všech těch našich Mlynářů a Hájků. Komunisté jsou nuceni obrátit

se proti "většinu zlu": t.j. proti těm, kteří již nechťejí socialismus "přestrojiti" či zreformovat, ale kteří chtějí národu pomáhat při vypracování opravdových politických alternativ.

Bývalým komunistům bude vbrzku "vše odpuštěno" a budou přijati "s otevřenou náručí", aby pokračovali ve svých pochybených, nepromyšlených, nekompetentních a k neúspěchu odsouzených experimentech-reformách. Je snad hříchem na tuto skutečnost v exilu upozorňovat a moderní politické alternativy k socialismu podporovat?

Čs. exil dnes zůstává jediným a posledním ze středoevropských exilů jehož chápání nutnosti společensko-politických alternativ zůstává zamrzlé na úrovni myšlení, myšlenek a jejich nositelů z roku 1968!

Dovolují si tedy varovat čs. exil před nebezpečím nepochopení a zjednodušení nových rolí reformního socialismu a reformních komunistů v umělém prodlužování nikým nezvolené "vlády" a materiálně-psychického utrpení a ponižování národů Střední Evropy.

Milan Zelený

KYROPATY

Pokračování se strany 1

Odstřely byly prováděny každého dne po obědě, k večeru a po celou noc. Oběti přiváželi v krytých automobilech a odstřelovali je po skupinách z revolverů a sráželi do hlubokých jam. Vrazi byli v uniformách NKVD. Po usmrcení skupiny osob nasypali na mrtvoly trochu písku a přivedli další, pokud jámu celou nenaplnili.

Resultátem naší práce a vykopávek byl závěr, že mrtvoly pochované v Kyropatech byly exhumovány již ve čtyřicátých letech po válce. Někteří svědkové uvedli, že tam kopali vojáci. Kdo byl tím velkým v pozadí, který měl zájem tajně a po tak krátké době vykopat mrtvé z hrobů? Kam je odtáhli? Kdo ničil stopy? Toto jsou otázky, které jsme v naší státi uvedli.

Zničit stopy se nepovedlo! Jak vyplynulo z výsledků vykopávek, exhumace byla provedena velmi nedbale. Na dně jam jejichž hloubka byla kolem tří metrů, zůstaly pozůstatky zastřelených. Byly nalezeny desítky střepů prostřelených lebek, kožené a gumové obuv sovětské výroby s označením v galoších z roku 1937 a 1938, nalezeny stopy sovětských revolverů, knoflíky výroby třicátých let, zubní kartáčky a další předměty. Jednomu ze svědků, obyvateli Nikolaju Vasileviču Karpavičovi, rozenému v r. 1919, který byl v oné době osmnáctiletým mladíkem, podařilo se vidět celou hrůzu vražd.

Zajatí byli střeleni z vintovek (pušek). Vraždili je rovněž po skupinách avšak nikoliv ranou do týlu. Nejprve je postavili kolem jámy v řadu. Každému ucpali ústa a ještě obvázávali hadrem. Poté se postavili bokem a střelili z pušek do hlav krajní oběti tak, aby jednou ranou "prošili" dva lidi. Jak říká Nikolaj Vasilevič okamžitě po výstřelu oba spadli do jámy. Šetřili tím náboje. Toto bylo pro ně "zvláštním" výkonem! Něco jako sport! Demonstrace jejich odbornosti. Našlo se okolo dvou set vystřelených nábojů sovětského revolveru typu "Nagan" a jedna z pistole typu T.T. Našli jsme desítky kulí, některé ve střepích hlav.

Co se mnou nakonec nejvíce otřásl, nikoliv jako s pozorovatelem, ale jako s člověkem v době hrůzných vykopávek, bylo množství pochovaných žen. Jejich pozůstatky se našly všude.

KOLIK JICH BYLO?

Podařilo se nám prošetřit geograficky i etnologicky oběti pochované v Kyropatech. Odstřelování počalo v přesně určené části území. Zdejší hroby se datují z let 1937-1938. Ve vykopávkách byly nalezeny předměty výlučně sovětské výroby. Mnoho samo-vyrobené kusové obuvi, málo toaletních potřeb.

Vše mluví o tom, že zde jsou pochováni místní obyvatelé. Toto také potvrzují dopisy, které jsem obdržel od Nikolaje Asanoviče Rymareva (rozeného v r. 1927) z Dobrujce, v kterých prosí vzpomenouti stovky ubitých v oněch čtyřech letech.

Na počátku třicátých let bylo v jeho vesničce Selemovce 120 usedlostí a více než 800 obyvatel. Na počátku čtyřicátých let před válkou v ní zůstalo méně než třicet usedlostí. Veškeré její obyvatelstvo bylo terorizováno jen několika osobami. Předseda kolchozu, předseda Sovchozu, brigádýr a několik vrtichlostí komunistické strany. Vše spočívala v tom, že za každého odhaleného "vraha národa" udavači svědomitě a ihned vyplatili odměnu asi 15.000 rublů za "jednu duši" (podle stávajícího kursu měny), ze zvláštního fondu NKVD.

Selinorští jidaši se po prodeji dalšího rolníka vždycky pořádně ozřali. Dokonce složili i písničku o svých finančních úspěších, kterou i veřejně zpívali v pěveckých kroužcích.

Sociální úroveň většiny pochovaných v Kyropatech byla nízká. Hrob č. 1 byl zaplněn počátkem zimy. Našlo se v něm mnoho zimních kožených oděvů, jako "křesťanské" kožíšky, válenky, zbytky onucí a podobně.

Dále směrem k východu a jihovýchodu oyli pochovaní z roku 1939 a i něco později. Jsou to bývalí přistěhovalci ze západní části Běloruska. Ve vykopávce č. 5 byly objeveny předměty "inteligentnějšího používání" jako toaletní potřeby, brýle, monokly a pod. Obuv zde je vyšší kvality modelové tovární výroby, dámské botičky na vysokých podpatcích šité na míru, rukavice atd.

Dle hodnocení předmětů nalezených v hrobech a též podle toho, že část věcí byla složena podle druhu (obuv a zvlášť oděv) a podle používání, (kožíšky) možno vyvodit, že lidé byli připraveni na cestu do měst a že svůj rodný domov zanechali nedlouho před smrtí a nebyli drzeni ve věznicích. Z toho nutno vyvodit závěr, že byli prostě "likvidováni" bez soudu.

Když jsme ukončili nezbytné odhadnutí počtu a rozsahu nálezů, možno vyvodit toto: Jestliže vezmeme přibližný počet pochovaných v jednom hrobě - 200 osob a pouze vynásobíme počtem 510 hrobů dodnes nalezených, dostaneme zaokrouhlené číslo 102.000 vražd! Skutečný počet je ještě daleko vyšší.

Když spojíme výpovědi všech očitých svědků té hromadné krvavé fantas-magore s tím naco sám hledíš, její výsledky a důkazy, když nalézáš v jámě s mrtvolami kuchyňské náčiní známé z tvého dětství s ženskými tvary mezi kostmi, známou ženskou gumovou obuv jakou v mém mládí nosila moje matka, když

S radostí oznamuji všem našim čtenářům, že se ve Frýdku-Místku v Československu, v neděli 12. února 1989 dožívá v plné duševní svěžesti 90ti let vlastenec, můj otec

Josef Komínek,

který ještě tvrdě pracuje v zahradách jako ovocnář a květinář.

Tatínku, naše rodina v Kanadě, kruh přátel a zajiště i naši čtenáři ti vyprošujeme Boží ochranu a mnoho zdraví do dalších let. (Na obrázku z prosince 1968 je můj otec s vnukem Jiřím, který 25. června 1969 jako dvouletý vyemigroval za mnou do Kanady, kde nyní studuje na York University v Torontě žurnalistiku. Krajanům je znám už z dětství jako muzikant a s dědečkem se on i my ostatní neviděli 20 let.)

Milo Komínek - vydavatel a šéfredaktor "Našich Hlasů" a "Vězně".

vytahuješ z roztržených lebek světlé, dlouhé vlasy jako len, jako má ta, kterou jsem viděl dnešního jitra, když nato vše patřís a cítíš zápach tlení v kvetoucím lese kde pějí ptáci (já zde nemluví o psychologickém náporu při hrůzných vykopávkách), nenajdeš slov. Prožíváš hrůznou skutečnost.

Nakonec si dovolím poznamenat dva zá-

věry, které vyplynuly z celé práce:

1) Nikomu se už nepodaří skryt pravdu o Kyropatech.

2) Druhé a hlavní: Každý čestný člověk musí bojovat proti Stalinismu, který se stál oním podlým, lživým, špinavým, vražedným a protinárodním jevem.

Z ruštiny přeložila "muklyně"

Za dobu 70 let se nahromadily sta milióny vražd nejen v SSSR ale vůbec v celém světě, kde se uchopil mocí mezinárodní komunismus. Proto vypovídáme spravedlivý boj a odplatu!

"Smrt komunismu"!

* Ekvádorská partyzánská marxistická organizace Alfaro víve carajo bezpodmínečně a okamžitě složila zbraně a rozhodla se zapojit do politického života Ekvádoru. Oznámil to ekvádorský ministr vnitra Andrés Vallejo.

* Problematickou karibské krize v roce 1962 se zabývá třístranné sympozium, které začalo v Moskvě. Účastní se ho přední političtí a veřejní činitelé a vědci ze SSSR, Kubu a USA, mj. Andrej Gromyko, A. Dobrynin, Robert McNamara a další.

* Problém utečenců v Arménii a Ázerbájdžánu zůstává nehlédě na některé kladné tendence nadále naléhavý. Nynější počet Arménů a Ázerbájdžánců, kteří opustili svá trvalá bydliště, dosahuje 300 000. Bylo to uvedeno na poradě prokurátorů Arménie a Ázerbájdžánu.

* Mongolsko od poloviny února zavade nová pravidla celní kontroly, předpokládající omezení nebo úplný zákaz vývozu zboží, které potřebuje především obyvatelstvo Mongolska. Ide o kožešinové a kožené výrobky, dětské oděvy a také o zboží dovážené do

Mongolska za konvertibilní měnu.

* Američan Lyndon Larouche, který čtyřikrát kandidoval na funkci prezidenta Spojených států, byl odsouzen k 15 letům vězení za daňové podvody a za nezaplacení 30 miliónů dolarů půjček. Ty půjčky vylákal na voličích pod záminkou, že jim je do jednoho roku vrátí i s vysokým úrokem.

* Nizozemský parlament vyslovil se pro propuštění dvou nacistických válečných zločinců F. Fischera a F. aus der Funten. Oba byli za deportaci deseti tisíců holandských židů do nacistických koncentráků původně odsouzeni k trestu smrti. Později jim byl tento trest změněn na doživotní vězení.

* Švýcarské hodinky loni tikaly v rekordním taktu. Bylo jich vyvezeno více než za pět miliard franků (asi 3,3 miliardy dolarů), což bylo o 16,4 procenta více než před rokem.

* Mimořádnou dynamikou se rozvíjí činnost restaurací rychlého občerstvení ve Francii. Jejich obrat dosáhl loni pět miliard franků (asi 800 miliónu dolarů), což je růst o 360 procent za pět let.

* S velikou trpělivostí sbíral po dobu dvaceti let jistý Kazusi Isigawa v japonském Kjótu prázdné láhve všeho druhu nikoli jen ze sběratel-

ské vášně, ale také proto, aby si z nich jednou postavil rodinný domek, což nyní uskutečnil: ze 330 000 lahví a tří tun cementu postavil přízemní domek, který se okamžitě stal atrakcí pro malé i velké zvědavce.

* V Tunisu se sešel předseda výkonného výboru OOP J. Arafat s norským ministrem zahraničí T. Stoltebergem, s nímž jednal o problémech Blízkého východu, o situaci na palestinských okupovaných územích a možnostech mírového urovnání v této oblasti.

* Skupina vysokých činitelů britské opoziční Labouristické socialistické strany odletěla z Londýna na návštěvu SSSR. Vede ji G. Kaufman, člen "stínového kabinetu", pověřený zahraniční politikou. M. O'Neill, který zodpovídá ve "stínovém kabinetu" za otázky obrany, a odborový činitel R. Todd.

* Ve sbírkách rukopisů le-ninradské odbočky Archeologického ústavu Akademie věd SSSR byly nalezeny doklady o posvěcení oltáře světového dřevěného kostelíka Proměnění Páně s 22 báněmi, který stojí na ostrově Kiži na Ladožském jezeře: oltář byl vysvěcen 6. června 1714 a pravděpodobně o šest let dříve postavili titíž tesaři i mariánský kostel u Vologdy.

JOSEF HERMAN

ZA NÁRODNÍ KULTUROU

K češtinářově stovce

Jednou byl na světě dospělý muž, který se překvapivě radoval z každého, byl všedního dne. Kde mohl, vyvolával radost druhých, usmíval se, pomáhal - každý z jeho počínů byl tak říkajíc přirozeným, samozřejmého původu, podobný samotnému životu. Tento muž ponejprv ztrapněl při slovech přítele, který hlasitě opěvoval jeho životní um, co všechno dokáže a kolika dobrými vlastnostmi byl obdařen. A pak se náš muž zastýděl tolika chválou na jeho hlavu, hluboce se zamyslel.

Stejně se přihodilo nám, když nás Pavel Eisner vyzval k hrdosti pevnými slovy - nemáte zač se stydět, nechoulete se před světem do ulity malosti, vždyť máte češtinu, vzácnou řeč mateřskou.

Jinými slovy, jak ten dobrý muž, jsme seznali, že zkušený jazykovědec postavil češtinu přímo před zraky národa a dodal:

Hlavu vzhůru, Češi, vaše řeč je nevidaně bohatá, lahodná a kyprá, shovívavá a poddajná, tvrdě neochvějná jak historičtí hrdinové, pokud je útočeno na její zásady ale je povolná v laskavosti a odpouštění. Má plavou volnost a vládne jí v ústech věrných, oddané tlumočí jejich myšlenky a má dost síly proniknout daleko větší prostor, než jí byl dán v dolině mezi horami.

Zamysleli jsme se jako ten muž? Nikoli. Ani jsme se nezastýděl, zůstává na dětské, školní úrovni. Jakoby proti Pavlu Eisnerovi necháváme ležet ladem dědictví matek a bab, určitě nejevíme náležitou péči o ně, ačkoliv víme, že i čeština touží po opravdovém životě, oyt kráslena a jako žena chce být uctívána muži bez studu za projev citu. Tiše jíti na ples, oživit kolem všechno své drahé kamení, jako se leskně hedvabný hadřík ve víru polky nebo starodávného dupáku, besedy - všechny faldy v kole zvířít, aby kraječky vlály -

Ach češtino, ty řeči slavná, milodějná a krásná, vyzvednutá z prachu a květy ověncená znalcem tvého srdce, jež umíš říci mnohem víc než jazyky tohoto světa, ty, která hýčkáš nevíťátka a umíš ztlušt zlobu světa a dokážeš zaznít s pathosem v dnech tísnivých a pokorou v čas vítězný, ty slavná řeči hrdinná, jež zasikvěla ses v dávných legendách a eposech a držíš pevně v ruce spoje odeslých dědů s vnuky dneška - raduj se, hle, tvůj milý, oddaný vyznavač, náručí plnou darů obšťastnil tvůj lid.

Je právě čas co nejhlasitěji připomenout, že Pavel Eisner se narodil před rovným stem roků - 16. ledna 1889.

Chvála mu!

A díky!

František Ignác Tůma

Obou jubilejí (2. 10. 1704 a 30.1. 1774) využíváme k zastavení se skladatelem Františkem Ignácem Tůmou, třebaže skoro celý život působil v cizině. Narodil se v Kostelci-Ohrě a tedy nám patří. Nejenom rodištěm, i dílem nám však patří, neboť z jeho skladeb neklamně proniká česká melodičnost a zpěvnost, charakterisující barokní údobí. A kromě toho přechováváme řadu Tůmových skladeb v dobových opisech (Doksany, sv. Vít, Strahov, Křižovnický, Rajhrad atd. atd.), většinu opatruje Národní museum a Moravské museum. V archívech klášterů a bývalých archívech místních kostelů bývají z jednoho důvodu: chráněné dílo Tůmovo přev-

ládá nad ostatním - zhruba 30 mší, responsoria, Stabar Mater, složené pro Marii Terezii, a jiné. Ačkoliv náš Tůma patřil vrcholné fázi baroka, které bylo ještě pod vlivem neapolským, on zůstal stranou tohoto všeobecného proudu. Setrval na vlastním základě častého střídání homofonie a kontrapunktu. Že se nepřidal k ostatním doba ho jako osamělého v tvůrčí izolaci přehlížela a tím upadl v předčasné zapomenutí. Poslední třetinu života strávil v klášteře a omezil se převážně na vyučování - jistě opět kladl důraz na kontrapunkt (pod vlivem svého pedagoga J.J. Fuxe), z něhož vycházel. Zneuznáním jistě trpěl po létech, kdy zastával významné funkce umělecké a požíval dvorské přízně.

Alois Moravec

5. ledna 1899 se narodil krajinář českomoravské vysočiny a jižních Čech, Alois Moravec, básník palety. Navštívil skoro celou Evropu, zajel si i do Afriky a sedmdesátiletý ještě na Kypr - cestoval daleko víc, než jiní malíři a vrstevníci.

Moravec zemřel v loňském březnu, zanechav početné dílo olejů a kreseb na sklonku života věnované krásnému Pošumaví.

Kresby zachycují místa, odkud byly dovezeny základní kameny pro Národní divadlo. Publikace byla vydána 1983 v jubilejním roce divadla.

Basista Hanuš Thein

17. ledna 1889 se narodil Hanuš Thein, známý a výborný basista Národního divadla a operní režisér. Divadlu věnoval režijní poznámky k Prodané nevěstě, Sborník Viléma Zítka a obdivovatelům knížku "Žil jsem operou N. D." ve které lidsky krásně a upřímně vzpomíná někdejších partnerů a kolegů jak na scéně, tak i v životě. Na téže scéně zosobnil mnoho postav domácího i cizího repertoáru.

Arch. Josef Mocker

Před devadesáti lety 16. ledna 1899 zemřel vlastní dovršitel dostavby sv. Víta na Hradě pražském, arch. Josef Mocker. Vedl přesné záznamy až do nejmenších podrobností o pokračování stavby, detailním postupu i o pracích restauračních a archeologických. Zprávy "Jednoty" jsou tak pro dějiny stavby, započaté králem Karlem IV. důležitým pramenem informací o části středověké i nové. Mocker také restauroval hrady Karlštejn (dle plánů Schmidtových), Křivoklát a Konopiště v soulase s přáními Ferdinanda d'Este a mnoho středověkých kostelů. V Praze zbudoval dle vlastních plánů tři nové kostely: basiliku na Vyšehradě, sv. Ludmilu na Vinohradech a sv. Prokopa na Žižkově.

Čeněk Holas

V paměti studentů malostranské reálky snad ještě dožívá památka na profesora Holase. Byl to muž velice nenáročný a nenápadný. Žil jaksi stranou lidského shonu i když odešel do pense.

Ve výslužbě nesložil ruce v klín. Podobně tolik českým učitelům, sháněl jako mravenček kousek po kousku, až shromáždil sbírku národních písní tak významnou, že doplnila rozsáhlý soubor Erbenův. Holas pronikl i do míst, kam se jeho věhlasný předchůdce

nedostal a nač mu nezbyl čas. Dnes bychom bez nadsázky mohli hovořit o velmi záslužné činnosti páně profesorovy. Byla skutečně přínosem - ryzí, důstojná do posledního kroku a jak v Čechách bývá zvykem od dávných dob, nedoceněná.

Prof. Čeněk Holas zemřel před padesáti léty (8. 2. 1939) tak tiše, jak vytrvale pracoval na své sbírce nejvlastnějšího českého pokladu.

Slavný sbormistr

Před padesáti léty zemřel (16. 2. 1939) hudební skladatel a sbormistr Moravy (ač původem z Čech), Ferdinand Vach. Z rodných Jazlovic, na dostřel od Říčan u Prahy, vystoupil na nejvyšší stupně svého oboru v hudebním umění až v Kroměříži, jako čelný představitel proslaveného spolku Moravan. A hned v několika funkcích, zejména jako sbormistr. Na pracovním štítě neúnavného hudebníka jsou vepsána přecetná díla pro chrám (mše i předzpěvy), řada kantát, několik menších oper a skladby pro scénu: Pohádka o Sněhurce, Slzičky, Svatoň a Milena dle V. B. Plumlovské.

Hnací silou života - jak sám Vach vyznává - byl mu sborový zpěv. Jakoby se sbormistrem narodil a pro sbor skládal krásné vážné skladby, inspirované i mimo chrám hlubokou vírou v Boha, která ostatně věnovala každý Vachův krok a vedla přímo, v soulase s nepokřivenými notovými linkami. Vachova vystoupení bývala mezníkem mnoha koncertních sezon, ještě za života umělce se jeho jméno rozrůstalo v pojem, jímž zůstává i po půl století. Bude jím i nadále, dokud nevymřou pamětníci hudebních hodů, které s láskou a v štedrosti podával.

Také Vachovi synové Ferdinand, Karel a Josef zasvětili své životy hudbě - po otci. Požehnaná byla rodina Vachů, českých muzikantů!

Tři devítky v životě J. Š. Baara

Před 120 lety, 7. února 1869, spatřil světlo světa v Klenčí pod Čerchovem chodský spisovatel Jindřich Šimon Baar.

Měla jsem štěstí, že jsem prožila mládí v jeho blízkosti, když působil v Ořechu u Prahy, v sousedství svých rodných Reporyj, které patřily k jeho farnosti. Učil na naší škole, kde byl můj otec Karel Černý řídícím učitelem. Byli dobrými přáteli. Besedy s ním a s celým učitelským sborem po vyučování u nás v bytě zůstaly pro mne drahou vzpomínkou na tohoto krásného a ušlechtilého Choda.

Jednou, když měl Baar vyučování na naší škole, někdo z učitelů přišel za mou matkou a hlásil: "Nic naplat, pro naše odpolední sezení musíte něco vykouzlit, Baar má dnes narozeniny." Protože byl masopust, zadělalo se na koblihy a na šišky. Ohromná pyramida jich zlárla uprostřed stolu v bílých, pocukrovaných čepičkách a čekala na hosty. Ve vysokých pohárech svítil punč jako rubín zbylý od vánoc. Přes polední přestávku usedl pan řídící a sestavil veršované přání.

Baar měl z toho všeho radost. Při hodování nám vyprávěl, v jakém spěchu v roce 1869 přišel na svět. Byla prý zrovna masopustní neděle, všichni domácí odešli na bohoslužby, jen maminka zůstala doma a chystala se smažit šišky. Rozpálila omastek, ale šišky už nestačila vložit. Čáp totiž

zaklepal v tu chvíli na okno, takže stačila jen zavolat na sousedku, aby doběhla pro "moudrou paní babičku". Když se domácí vrátili, bylo v chalupě o obědka víc. Baar se smál, že proto má šle "flandu v kole", jak se na Chodsku říká tomu, kdo má práce nad hlavu. Toto je historie jeho první životní devítky.

Druhá byla v roce 1909, když nastoupil Baar v Ořechu na své poslední a nejděší působiště, než se vrátil jako důchodce do milovaného Chodska. Pestrá byla jeho životní pout'. Sedmkrát se stěhoval. První místo byla Přimda, pak Spálené Poříčí, Stochov, Únětice, dvouleté kaplanské místo v Ořechu, Klobouky a znovu Ořech. Tehdy už byl uznávaným a milovaným spisovatelem, obklopen přáteli z okruhu literátů a umělců a pracoval na slavné trilogii Paní komisařka, Osmatřicetníci a Lúsy. Měl to být pomník milované matce Anně Baarové, rozené Šeplové. Je to ta líbezná Hanyžka, v románu přejmenovaná na Královou, šťastně vdaná, nikoliv za svého dětského ctitele Martina Kliku, ale za Tomáše Smolíka - vlastním jménem Jiřího Baara.

Třetí významná devítka ve spisovatelově životě je rok 1919, kdy se rozloučil s Ořechem a odcházel do svého klenčíského domu, kde je nyní jeho muzeum. Nebyl to jeho rodný dům, ten mu koupila maminka "haby mil ten její chlapec jednou haž bure starší, vlastní střechu nad hlavou."

Jeho řeč na rozloučenou s ořešskými osadníky zapsal jeho bývalý žák, prof. dr. Oldřich Blažek, ze sousedních Zbuzan: "Když vadnou růže v dechu podzimních dnů, když jižní kraje volají od nás hejna vlaštovek, když večer slunce ustupuje hvězdám, bývá nám teskně, ale je naděje, že na jaře rozkvetou nové květy, vlaštovky se znovu vrátí, po noci přijde svítání. Já však se už nikdy s vámi pod touto klenbou nesetkám. Hlas rodného kraje, hlas otců mých, hlas dědů mých mě volá."

Šel za tím posvátným hlasem, ale jen šest let života mu bylo dopřáno, aby dokončil svou trilogii. Z jeho pilné ruky vypadlo navždy pero 24. října 1925. Zemřel ve věku 56 let. Jeho dílo čítá 36 literárních prací.

Ze svého trůnu na Výhledech obhlíží Baar, tento nekorunovaný chodský král, svůj milovaný rodný kraj. Zlatý nápis hlásá jeho vyznání lásky: "Pane Bože! Všechny struny v srdci mém už popraskaly, jedna jediná mi zbyla. Miluješ-li mě, dej, abych směl na ni zahrát píseň o lásce k této tvrdé, kamenité zemi!"

Malíř Josef Strnad

Když malíř nepravne po uplatnění ve vyhlášených výstavních síních, když si maluje pro potřebu vlastního srdce a oka, když se spokojí s prostou krásou, skrze kterou ho život vede - uprostřed ticha v krajině, k nevyčerpatelnému zdroji inspirace, na půdu lidového sluníčka odevzdávaných naděnců života, k jádru milostivého umění - žít - v obrazech položného malíře Josefa Strnada najdeme tyto poklady "ležící u cesty" Chodskem, jihočeskou rovinnou anebo po Adriatickém pobřeží (studoval jeden čas v Jugoslávii). Maloval všude potkávané lidi v slave slunce a ponory - krupobití posilavy právě tak chtivě jako pobudy, cikány, tuláky, neklidné šumaře ve věčném pohybu od místa k místu - a stejně radostně, bez halasu své obrázky vystavoval ve stínu Vidně, Paříže a Mnichova - v Lounech, Roudnici, v Počátkách, Velvarech a v Polčce, kam nejezdil estetické a obchodníci s obrazy. V Praze vystavoval jen jedenkrát a ještě k tomu v tlačenici vinohradských malířů.

Josef Strnad se narodil v Praze na Žižkově před celým stoletím 28. 2. 1869-24.3. 1952. Byl to folklorista v pojetí srdce mnohem dříve, než se ze "světových" pohybností stalo lidové umění vyhledávaným artiklem.

DŮM UMĚLCŮ „RUDOLFINUM“ V PRAZE.

Krize v západní demokracii

JEAN-FRANCOIS REVEL

Proč věříme tak snadno a rychle v glasnost?

Protože urovnání a usmíření jsou větší zárukou, politika "dále od střetnutí, dále", a protože často správná odezva si žádá větší dávku odhodlání, jednotné politické vůle, a každodenního patriotismu - vlastností, jež naše moderně pluralistická společnost, k velkému zármutku, sdostatek nepodněcovala."

o o o

Myšlenky přináší s sebou následky, avšak jaké myšlenky zvítězí ve společnosti, jež se zdá být čím dále tím víc absorbována v materiálním uspokojování sebe samé - a jeví čím dál tím méně zájmu o něco takového jako "svoboda", "zodpovědnost" a "hodnoty"?

Bližme se k nejzazšímu rozporu v našem ústavním systému očekáváme-li, že politický proces vyřeší všechny národní problémy a současně splní všechny naše osobní tužby? Doba, již věnujeme pozornosti, zdá se být krátká, náš zájem o politické dění omezen na krize té které chvíle, a naše ochota vzdát se osobního pohodlí a vymožeností k dosažení dlouhodobých cílů spornou. Volíme nejčastěji podle věkové skupiny anebo zájmu, **zaprodávše loajalitu straně**, jež nám toho času nejvíc slibuje.

Leč historie kráčí dál a dál. Hrozby naší bezpečnosti, naší prosperitě a našemu postavení ve světě bez ustání narůstají. A nám nezbyvá než se zamyslet nad tím, jsou-li naše ideje, náš konstituční systém a naši lidé totožní s úkolem, jemuž čelíme. Snad nadešel čas položit si otázku, jež lidem unikla v době amerického pokusu o sebeurčení ode dnů zrodu Ameriky: **je demokracie s to uchránit naši svobodu?** Může-li, jak přesvědčít materialistickou společnost, aby se otázkou zabývala? Nemůže-li, co dělat?

PODSTATA KRIZI

Nedávno se mi naskytla příležitost zadumat se nad dvojznačností pojmu "krize". Čas od času je mi sdílet s milióny Američanů dennodenní zážitek, běžný za dnešních dnů ve Spojených státech: když se kola podvozku mého letadla dotkla půdy detroitského metropolitního letiště, měli jsme dvě hodiny zpoždění.

Proč se o tom zmiňuji: v tom, že mnoho letů bývá často zpožděno, lze spatřovat příznak krize - a odpůrci zmatku ve vzdušné dopravě se snažili seč byli, vykreslit ji právě takovou. Avšak stejně tak je možno na ni pohlížet jako na něco přechodného a menší vedlejší účinek deregulace, jež umožnila létat člověku laciněji a - poprvé - zpřístupnila létání zákazníkovi s menším příjmem. Post-ranní škoda, způsobena domnělou krizí, je ve skutečnosti podstatným zlepšením. Něco podobného, například, se vztahuje na evropská muzea. Před třiceti lety, ba ještě i později, mohl člověk procházet největšími muzei skoro samojediný, dnes musí čekat ve frontě, aby se dostal dovnitř; avšak nepříjemnost tu lze přičítat vývoji, směřujícímu ke společnému prospěchu - demokratizaci kultury.

Povaha mých uveřejněných prací často svádí lidi k tomu, aby ve mně spatřovali pesimistu; jde o obvinění, jež jsem vcelku ochoten strpět, ale v tomto případě bych rád zdůraznil, že ne všechny krize jsou nutně špatné.

Krize je považována za výsledek destabilizace, je to však táž destabilita, která nám skýtá příležitost vyloučit některé prvky a jiné posílit, podle toho, čeho je třeba. Změna ovšem může být kladná nebo záporná. Kladná je tehdy, vyřešíme-li konflikt objevením nové rovnováhy, nových vyrovnávacích protikladů stupňů předcházejících, jež zachovávají a vylepší základní kvality systému, jehož se držíme. To je v y j á d r n í toho, jak demokratický systém přežívá a prospívá. Je naopak negativní, dosáhneme-li **uvolnění** napětí zavržením základních hodnot onoho systému. Napětí možno uvolnit pouze podrobením se síle; je to ta nejistivější forma vydírání ujišťovat někoho, že dosáhne věčného míru stane-li se slabším, a často je vzata za **zámluku k řešení stávajících krizí**, dokonce by i by to mohlo vést k úpadku již dekadentní společnosti. (Konec konců, pád říše římské vyřešil všechny jeho problémy.) Ve skvělé parodii "Duck Soup" kačení polívka) Groucho Marx, v roli generála, obklopeného nepřáteli, volá "Ještě krok a zastřelím se!". Naneštěstí tolikrát naši západní diplomaté použili téhož způsobu přivést krize ke konci, bez ohledu na částku na to vynaloženou.

Má-li člověk soudit o podstatě a rozsahu vše zahrnující krizi, již čelily Spojené státy v poválečné éře, bylo by lepší o tom uvažovat v termínech krizí, jež postihují všechny západní demokracie, neboť ty jsou svázány navzájem. Je nemožné v moderním světě, aby ta která země sledovala izolacionistickou zahraniční politiku. Někteří neo-isolacionisté se přiklání k domněnce, že velké (bohaté) země mají zapotřebí méně spojenců než jejich menší (chudší) protějšky, ale tento argument není namístě. Čím mocnější země je, tím víc závisí na celém světě. Hospodářsky, strategicky, politicky není izolace možná. Dokonce i ty docela malé země musí zaujmout mezinárodní hledisko.

Na podzim roku 1986 jsem navštívil jednu z nejdolehlějších a nejpříživnějších oblastí světa - Buthan, sousedící na jihu s Indií. Dokonce ani maličký Buthan se nemůže objímat s izolacionistickou zahraniční politikou. Dozvěděl jsem se o všech těch problémech, s nimiž se zemička setkává v poměru s Indií, Nepalem, Čínou, Tibetem, a tak dále. Tak jako mnohonárodní korporace, žádný moderní stát nemůže být izolacionistický.

Pokud jde o demokracii, krize může být analyzována jak z vnitřního, tak i vnějšího hlediska. (Několik málo slov budu věnovat vnitřní krizi, neboť ta druhá má daleko víc společného s touto diskusí.) Vnitřně mají přirozeně naše společnosti mnoho problémů, nicméně politická demokracie nikdy nebyla tak silná; pro Západ je nemyslitelné, že bychom se měli uchýlit k jinému systému. Nebyla to tak dalece pravda v době tak

nedávné jako před 10 léty, kdy pro mnohé, především ty v Evropě vystudovavší, centrálně plánovaný socialismus se zdál být vlnou budoucnosti.

V západní Evropě se komunistická strana honosila silou po většinu poválečné éry; dnes je posledním ždibcem komunistická strana Itálie, a ta je dokonce reformičtější než revoluční. Loňské volby v Británii, Itálii, Španělsku a Portugalsku vyzněly triumfem konzervativních stran, dokonce i v socialisticky dominujícím Španělsku, kde teď spíš volný trh než znárodnění je na pořadu dne. Dalo by se snad říci, že ve volbách v celé Evropě má dnes levice nejmenší naději na výhru. Navíc, ideologicky, je marxismus zdiskreditován. Těžko dnes ve Francii nalézt marxistu, je-li ho třeba k veřejné debatě. Obvykle si ho musí dovést ze Spojených států.)

O AUTOROVI

Všeobecně uznáván za jednoho z nejvýznačnějších pisatelů dvacátého století, Jean-Francois Revel je autorem více než dvanáct knih o kultuře, vědě, filosofii, historii a sociálním kriticismu. Za druhé světové války byl jedním z odporu proti nacismu, jinak profesorem filozofie a literatury v Alžírě, Mexiku, Itálii a ve Francii. Kromě toho působil jako literární vydavatel a šéfredaktor L'Expressu.

Přel. Richard Hanzlík

Výzva všem!

Nebojte se a odbod'te strach!!!

Komunistická strana Československa je zločineckou organizací a nese plnou odpovědnost za zničení jednotlivců a zdecimování našich národů. Proto její zločiny, jakož i zločiny jednotlivých vykonavatelů stranické moci **nesmí být nikdy promlčeny**. Všichni musí být postaveni před řádný soud. Nezávislá tribuna bývalých politických vězňů komunistického Československa "VĚZEŇ" zřídila **computerové dokumentační středisko**, ve kterém se soustředí všechny informace o zločinech komunistického režimu, členů strany a udavačů, kteří přivodili smrt, ztrátu svobody, újmu na zdraví, zničení rodin, zničení živnosti, ztrátu majetku a zemědělských usedlostí a omezovali náboženskou svobodu, terorizovali ve školách, v zaměstnání a v denním životě.

Veškeré informace, jakož i jména postižených, svědků a určení času, posílejte bez obav na adresu:

2098 Dundas Street West, Toronto, Ontario, Canada M6K 1W9.

Všechny informace jsou tajné a budou určeny výhradně soudům.

Informace o přistěhovalectví do Kanady

Pokračování ze strany 1
nikdo není na něj odkázán.

Odpověď: Rozhodne-li se osoba na vás závislá zůstat, jeho (její) možnost učinit tak v budoucnu, pokud záruky hlavního zaručitele se týče, není tím nijak dotčena. Říká se jim "nedoprovázející" dependenti.

Nicméně, závislí příslušníci rodin starší 21 let, kteří se rozhodli zůstat, jsou označováni jako "opting out". Dojde-li k tomu, tyto nemohou nikdy žádat znovu jako členové "Family Class". I když záruka v budoucnu je vyloučena, mohou žádat později jako "podporovaní příbuzní" nebo jako neodvislí přistěhovanci. V tomto případě, jelikož váš syn, když se rozhodl zůstat, byl mladší 21 let, můžete se za něj stále ještě zaručit. Vyhledejte nejbližší středisko kanadské imigrace a vyplňte tam formulář "žádosti o sponzorování na vás závislé osoby".

Otázka: Mám v Kanadě trvalé bydliště a doma 50letého, ovdovělého otce, který se znovu oženil. Rád bych se za něj zaručil, i za jeho novou rodinu. Jeho žena má dvě děti mladší 21 let. Mohou můj nevlastní bratr a nevlastní sestra doprovázet otce a jeho ženu coby odvislé osoby?

Odpověď: Svého otce a jeho novou ženu můžete sponzorovat. Jeho nevlastní děti budou jeho doropovávajícími dependanty.

Nová úprava imigrace

Počínaje dnem 28. listopadu 1988 platí nová úprava imigračních (přistěhovaleckých) pravidel, jež umožňují občanům s trvalým pobytem v Kanadě zaručit se (sponsor) za rodiče bez ohledu na jejich věk.

Úpravy, ohlášené ministryní 2. srpna m.r., mohu se občané s trvalým pobytem, kteří po celé ukončené tři roky setrvali na území Kanady, umožněno zaručit se za své rodiče bez ohledu na jejich stáří. Doposud se to týkalo výhradně rodičů starších 60 let, churavých nebo ovdovělých. "Úprava tvoří kritérium pro záruku přizpůsobenou Kanadské chartě práv a svobod", řekla ministryně, a je **důkazem závazku této vlády poskytnout více příležitostí pro sjednocení rodin v Kanadě**. A dále poznamenala, že úprava z 28. listopadu m.r. přispívá dalším k počátečnímu krokům regulace z léta m.r., jež také poskytuje více příležitosti k sjednocení rodin.

Přistěhovalcům tzv. "Family Class" je v průběhu řízení dáována přednost před všemi ostatními a žadatelům netřeba učinit nic jiného než jen vyhovět zdravotním a bezpečnostním normám požadavků výběru. Povinnost ručitelů učinit plně odpovídající opatření za účelem osídlení žadatelů pořád ještě trvá.

Počínaje dnem 28. listopadu m.r. Kanadská imigrační střediska (Canada Immigration Centres) pořizují soupis zaručitelů, kteří si přejí výhod díky vyplývající z nové úpravy.

Očekává se, že počáteční přírůstek osob v Kanadě v rámci "Family Class" se do dvou let po zavedení nových stanov a nařízení přiblíží číslu 6 000.

Pro další informace:

Public Affairs

4900 Yonge Street, Suite 700
Willowdale, Ontario
M2N 6A8

Nebo volejte: (416) 224-4524

Naney Chipunza Communications Officer
(819) 994-2482 **Ian Sadinsky**, Minister's Ofc.
(819) 994-4624 **Roger White**, Public Affairs.

- **Kompletné cestovné služby pod jednou strechou.**
- **Oficiální zástupcovia VIA RAIL.**
- **Notárske overenia a preklady dokumentov.**
- **Pasy, víza a pozvania pre návštevníkov Kanady.**

JE NÁM ČTOU BYŤ VÁM K SLUŽBÁM.

668 QUEEN ST. WEST, TORONTO, ONT.
M6J 1E5 (416) 360-3800

Z domácí fronty

Přehled úředně neschválených skupin v Československu

Vedle Charty 77, která byla založena v r. 1977 a ji přidružené organizaci Obrany nespravedlivě stíhaných (VONS) vznikla v poslední době, hlavně v uplynulém roce, řada jiných úředně neschválených organizací s programy (ne ve všech) daleko radikálnějšími a dnešku více odpovídajícími, než má Charta.

Vznik těchto skupin je podmíněn poněkud změnou politickou situací v Sovětském svazu a ve světě vůbec a vyplývá dále z nedostatků jak hospodářských tak kulturně politických v Československu. Mezi zakladateli těchto skupin vidíme řadu chartistů, kteří nespokojeni s příliš umírněným programem Charty ve které mají silný vliv bývalí členi komunistické strany, kteří i nadále propagují komunistický program a levicový socialismus. Tito jsou pak v podezření, že jim nejde o skutečnou svobodu, ale jen nastolení komunismu v trochu přijatelnější podobě. Je také zajímavé, že většina veřejných protestů není vyvolána Chartou jako takovou, která to ostatně nemá ve svém programu. Mezi organizacemi těchto akcí vidíme sice Chartisty, ale jako jednotlivce vedle řady zcela nových jmen osob, kteří si uvědomují, že svoboda se nedá získat nějakou korespondencí s komunistickými orgány, ale že je nutno přejít k akci. Těch tu byla v poslední době celá řada, které se projevíly v jak protestních shromážděních při určitých příležitostech tak v hromadných podpisových akcích z nichž na první místo klademe "Žádost o náboženskou svobodu v Československu" vypracovanou katolickými laiky s předním katolickým aktivistou - Augustinem Navrátillem, tohoto času na nuceném psychiatrickém léčení. Tuto žádost podepsalo podle posledních zpráv již přes 600.000 občanů a to nejen katolíků, ale i nekatolíků.

Jedna z nejstarších skupin je Polsko-československá solidarita, která vznikla již v roce 1978. Je to československo-polské společenství jehož hlavním cílem je vzájemná kooperace nezávislých hnutí v Československu a Polsku. Mluvčími této skupiny jsou Václav Havel a Jacek Kuron. Skupina vydává informační bulletin Polsko-československé solidarity. Přední činitelé se také občas nepravděpodobně scházejí.

Z nových skupin jmenujeme Demokratickou iniciativu, která byla založena na podzim 1987 a která má asi 200 členů. Skupina se prohlásila společenským a politickým hnutím, jehož cílem je přispět k demokratické, svobodné a všestranně zajištěné existenci našeho národa. Mluvčími této skupiny jsou B. Doležal, E. Mandler, M. Stengl a K. Stindl. Skupina vydává periodický časopis "Zpravodaj a Glosář".

Společenství přátel USA (SPUSA) bylo založeno ve Zlíně v březnu 1988, když pokus o úřední registraci "Společnosti přátel USA" v r. 1987 byl neúspěšný. Společenství má asi 80 členů a mluvčími jsou S. Devátý, P. Bartoš, P. Jungman, B. Koutný a P. Cibulka. Vydávají nepravdělně časopis s názvem "Magasin".

Nezávislé mírové sdružení. Založeno v dubnu 1988 a počet členů převážně mladých není známý. Sdružení propaguje demilitarizaci společnosti a zasazuje se o dodržování lidských práv. Za Sdružení odpovídají M.

Marvanová, T. Drožák a L. Vydra. O činnosti Sdružení informuje informační Bulletin.

Nezávislá ekologická skupina. Datum založení není známo. Skupina byla pravděpodobně založena v souvislosti sporů o výstavbu přehrady Gabčíkovo-Nagymaros na československo-maďarských hranicích. Důvodem založení je ochrana prostředí. Mluvčí Lenka Marešková. Doufáme, že nejde o napodobení smutně proslulých "Zelených" v Německu.

Iniciativa sociální obrany (ISO). Založena 8. října 1988 v Praze asi třiceti aktivisty. Cílem je pomáhat těm československým občanům, jejichž civilní a lidská práva byla znásilněna. Mluvčí: R. Křížová, H. Chromý, Jan Litomský, Augustin Navrátil a Josef Danks.

České děti. Tato organizace byla založena v květnu 1988 převážně mladšími občany. Zakládající manifest podepsalo 29 účastníků. Cílem skupiny je obnovení království českého, tedy program monarchistický což bude pro naše čtenáře poněkud nezvyklé a ne snadno pochopitelné. Někteří v tomto programu mohou vidět nějakou recesi, ale na druhé straně v tom můžeme vidět protest nejen proti současnému režimu v Československu, ale proti ve svobodném světě vládnoucímu liberalismu, který skrytou formou, anonymně dovede využít demokratického zřízení zrovna tak jako komunismus, ovšem tak, že to oklamáný lid dobře nepostřehne. Program pro jeho zajímavost otiskujeme na jiném místě v plném znění. Ze signatářů manifestu jmenujeme Ivana Jirousa, P. Placáka, J. Jirousovou, M. Choura a M. Grusa.

Hnutí za občanskou svobodu. Založeno 15. října 1988. Manifest hnutí podepsalo 116 členů v Praze, Brně a Bratislavě. Manifest ve 12 bodech požaduje politický pluralismus, novou ústavu a svobodu kultury a náboženství. Skupina chce pracovat jako volná organizace nezávislých politických skupin a klubů, nepodřízená žádnému centru.

Výbor na obranu práv maďarské menšiny. Založen 1987 s neznámým počtem členů. Cílem organizace je obrana práv maďarské minority na Slovensku. Mluvčím výboru je M. Duray.

Výbor solidarity s Ivanem Polanským byl založen 12. října 1988. Výbor usiluje o propuštění Ivana Polanského z vězení, známého jako katolického aktivisty a soukromého nakladatele. Druhým cílem Výboru je organizovat nezávislé nakladatele a vydavatele podzemní literatury. Deklaraci skupiny podepsalo 88 aktivistů, kteří reprezentují 31 podzemních publikací. Deklaraci, mimo jiné podepsali: Václav Havel, P. Cibulka, J. Dienstbier a V. Benda.

Sdružení T.G. Masaryka které bylo založeno 14. října 1988 a jeho cílem je seznamovat veřejnost se sociálním, kulturním a politickým myšlením Masaryka. V Sdružení jsou Václav Havel, Eva Kantůrková, D. Kroupa a jiní.

Masarykova společnost byla založena na jaře 1988 a má podobný cíl jako předešlá t.j. podporovat výzkum Masarykova myšlení. Hlavními činiteli tu jsou M. Machovec, J. Selfertová a A. Masaryková, vnučka Masaryka. - Obě skupiny nemají zřejmě nějaký politický cíl a jde jim jen o to oživit kult Masarykovy osobnosti.

Helsinský výbor zahájil svou činnost 5.

Prohlášení

Proti Svetovému Kongresu Slovákov a jeho pracovníkům byla rozvinuta kampaň v jednom časopise vydávaném mimo Toronto, které se také zúčastnili i někteří Češi.

Jako vždy, takové kampaně prohlubují propast mezi Slováky a Čechy a škodí budoucímu politickému uspořádání Střední Evropy a boje proti komunismu. Odsuzujeme každou takovou kampaň, i ty, kteří se jí zúčastňují a nebo ji připravují. Slováci by také mohli popsat dost nepříjemného o tom, co se stalo v letech 1938-1948 v Čechách a v jeho pohraničí a jak se nedodržovaly dohody mezi našimi národy, ke kterým se před ukončením 1. světové války zavázali. Také by mohli vytáhnout zákony z roku 1938-1939 trvající až do německé okupace, které byly zaměřeny proti židovským občanům. Mohli by i připomenout 300 tisíc placených konfidentů německého Gestapa, mezi kterými byli i vysocí političtí a vládní činitelé, jako na příklad: Antonín Novotný, Koptíva, Julius Fučík, Antonín Zápotocký, Holý atd. Také protektorátní Vládní vojsko sloužilo v Itálii ve službách německé Říše. Slováci by mohli vytknout i tisíce dobrovolníků pracujících v Říši a nakonec i ty desetitisíce totálně nasazených na práci do Říše, kteří měli morální povinnost a také možnost utéci a neutekli. Dále by mohli vytýkat, že všechny zbrojní továrny v Protektorátu pracovaly na plné obrátky a že zaměstnanci pobírali za nedělní směny cigarety (Viktorky) a kořalku a další odměna je čekala v rámci Kraft durch Freude v ozdravovnách a ve vánočních přídavcích-remoneracích, zatím co jimi vyrobené granáty sestřelovaly spojenecká letadla a možná i jejich vlastní syny, kteří tvořili posádky letadel. Mohli by vytýkat nedemokratické - socialistické složení exilové vlády v Londýně, komplot podepsaný v r. 1943 v Moskvě, přípravu znarodnění, lidové soudy, likvidaci politických stran a politických odpůrců, zavlečení našich občanů do Sovětského svazu, kdy mnozí se už nikdy nevrátili do svých domovů a byli likvidováni, odtržení Podkarpatské Rusi, Košický vládní program, který dovolil skomunisování naší společné vlasti, brutální akce při odsunu Němců, boj proti náboženství s dalšími persekucemi, které vyústily v absolutní moc komunistů. - Založme tyto zastaralé problémy ad akta a hledejme společné cesty v boji proti mezinárodnímu komunismu, jeho pomahačům a zastáncům!

Za "Naše Hlasy"

Milo Kominek vydavatel a šéfredaktor

Toronto, 10. února 1989

listopadu 1988. Asi dvacet aktivistů si vzalo za úkol podporovat Helsinské dohody a dbát na jejich dodržování. Mluvčí: Václav Havel, R. Palouš, V. Malý a L. Lis.

Jazzová sekce československého svazu hudebníků byla sice založena již v roce 1970 jako součást oficiálního svazu hudebníků, ale její problémy s režimem začaly v r. 1985, když tato skupina začala zveřejňovat neorthodoxní texty a rozvíjet svůj vlastní nezávislý program! Sekce čítá asi 5000 členů a její program je nepolitický.

Sdružení věřících katolických laiků bylo založeno známým katolickým aktivistou Augustinem Navrátillem 15. října 1988. Počet členů není znám. Deklaraci Sdružení podepsali Augustin Navrátil, R. Malý a F. Záleský. Podstatou deklarace jsou podstatné body Žádosti o náboženskou svobodu v Československu, kterou dosud podepsalo více než 600.000 občanů a která se tak stala největší akcí v Československu.

Vedle těchto skupin je tu celá řada soukromých iniciativ z nichž závažný je dopis 271 občanů ze dne 15. srpna 1988, který je krutou obžalobou režimu. Podstatnou část dopisu jsme uveřejnili v předešlém čísle. Autoři dopisu jsou: Ivan Jirous a J. Tichý. K závažným akcím odporu proti režimu je nutno uvést spontánní akce katolických aktivistů, kteří se scházejí v tisících a někdy statisících při různých církevních akcích, jako jsou na př. tradišní poutě na Hostýně, Velehradě a jinde. To jsou akce při kterých Státní bezpečnost je bezmocná. Dá se totiž snadno zlikvidovat demonstrace několika set, ale nedá se dobře zlikvidovat demonstrace, kde počet manifestantů dosahuje mnoha tisíců.

Všechny organizace, které jsme tu uvedli jsou organizace velmi mladé o nichž ostatně máme jen kosé zprávy. Nevíme, a nemůžeme ani odhadnout jak se budou vyvíjet. Je jisté, že některé z nich zaniknou (podle nejnovějších zpráv zastavila aktivitu Demokratická iniciativa) a je možné že vzniknou organizace nové s ještě radikálnějším programem než dosavadní. To bude jistě záležet na politickém vývoji nejen v českých zemích a Slovensku, ale také v Sovětském svazu a v ostatním světě. Obdivujeme odvahu těch, kteří za cenu osobních obětí bojují za znovuvrácení svobody v Československu a držíme jim palec. Budeme o jejich činnosti informovat krajanskou veřejnost a ubezpečujeme je, že na ně myslíme a že jsme ochotni, jakmile to bude možné, jim v jejich ušlechtilém boji pomoci.

Bojovat za svobodu se nedá inkoustem, ale skutečnými činy!

Toronto, 20. ledna 1989

M. Vitula

Vystoupení katolického aktivisty I. Bosáka ve středu 18. ledna na náměstí sv. Václava v Praze

Když na manifestaci důstojník ministerstva vnitra Koutecký začal účastníky manifestace filmovat, katolický aktivista I. Bosák se proti tomu ohradil. Dostal se s Kouteckým do diskuse ve které se dohodli, že se sejdou ve čtvrtek v 20.00 hod. v bistro Blánek k rozhovoru. Bosák potom z vyvýšeného místa promluvil k účastníkům manifestace a uvedl že "nemůžeme dovolit, aby naše poctivě smýšlení a touha žít ve své zemi svobodně byla zameňována za výtržnictví a neodpovědné jednání. Nikdo z nás nechce politický chaos. Vážíme si všech poctivých příslušníků VB. Vyzýváme vedoucí představitele, aby přistoupili na skutečně otevřenou platformu politické rozpravy za široké lidové účasti. Budme jednotni, jsme národ s bohatou historií a trpěli jsme už dost a dost. Nechceme nikoho pronásledovat, ale žádáme, abychom mohli svobodně volit své představitele, skutečnou svobodu tisku, chceme pořádek a zákon, ale ne vnucený. Jsem jeden z Vás, obyčejný, prostý občan Prahy se spoustou svých osobních starostí.

Bosák zakončil svůj projev slibem, že bude účastníky informovat o své zamýšlené rozmluvě s důstojníkem Kouteckým. Zda-li k tomuto setkání došlo a jaký byl jeho výsledek zatím nevíme.

Anonymní dopis skupiny studentů Václavu Havlovi

Spisovatel Václav Havel obdržel anonymní dopis skupiny studentů kryjících se názvem Organizační výbor masové sebevraždy. Tito v dopise vyjadřují své sympatie s činností Charty, která je vyjádřena bojem za lidská práva, svobodu projevu a svobodu náboženskou. Studenti jsou rozhodnutí tuto činnost plně podporovat. Nechtějí však zůstat jen při pouhých slovech, ale chtějí do dokázat činem 15. ledna 1989 v odpoledních hodinách zazářit jedna lidská pochodeň u sochy sv. Václava. Dopis je označen názvem "Pochodeň č. 1". Václav Havel zveřejnil svou odpověď na tento

Pokračování na straně 7

Med posiluje a pomáhá

Podle zachovaných skalních kreseb už pravěký člověk si pochutnával na medu. Staří Egypťané pak podle archeologických nálezů věnovali velkou úctu včelám a včelím produktům. Členům panovníckého rodu se podával pravidelně med, aby byli pak vzrostlejší, zdravější a vynikali i vyšším intelektem. Pro Indy byla včela posvátným stvořením. Věřili, že duše člověka opouští tělo v podobě včely. Ve starém Řecku užívali závodníci před zápasy med k posílení a dosažení lepších výsledků (už "doping?" - ale přirozený). V bájesloví řeckém byli bohové na Olympu živieni medem a pili medovinu, která je starší než víno. Také naši předkové, staří Čechové, byli znamenitými včelaři. Medovinu pili mnohem dříve, než se naučili vařit pivo.

V současné době dosud stále ve vysoce organizovaném životě včel zůstává leccos neznámého. Proto se výzkumem včel a jejich produktů zabývají vědci na celém světě.

Med včely vyrábějí z posbíraného květového nektaru a pozůstatků medovicové šťávy z trávicího ústrojí mšic a červců. Obohací je látkami z vlastního těla, uloží v úlu do plátek, kde dozrávají v lahodný med. Každý med časem krystalizuje (nesprávně se říká, že cukernatí). Aby se uchovály všechny léčebné a chuťové látky, má se med ukládat při teplotě asi 14 stupňů Celsia, v prostředí bez pachů, v temnu, ve vrchovatě naplněných nádobách skleněných nebo porcelánových. Zkrystalizovaný se snadno roztáhne ve vodní lázni při maximální teplotě 40 st. C. Bohužel, konzumenti myslí, že zkrystalizovaný med je falšován cukrem, a tak obchod med rozehrává při vyšších teplotách, kdy med zůstává sice trvale tekutým, ale je to pak vlastně už jen sladká kaše bez vůně a bez chuťových a léčebných účinků. Med se však poškozují i ovětráním, stykem s kovy (hlavně železem) a pod.

Med je nejlepší přírodní prostředek k léčení:

- * akutních i chronických zánětů horních cest dýchacích, astmatického zánětu průdušek;

- * léčivě působí při angině pectoris, při různých dalších srdečních potížích;

- * pomáhá odbourávat jedy (i alkohol).

- * Je známo, že lžička medu před spaním působí často lépe než prášek na spaní.

- * Delší medová kúra příznivě ovlivňuje nervozitu a duševní napětí, zmírňuje i bolesti hlavy.

(Kazivost zubů při požívání medu je bezvýznamná.)

Záporné stránky: U některých lidí pravidelné požívání medu působí otýlost. Diabetici se užívání medu musejí vzdát. Při otravách houbami nepodáváme med, zde je na místě jen hospitalizace v nemocnici. Alergie při požívání medu se vyskytuje jen velmi vzácně.

Živá včela je vlastně biologickým filtrem. Otrávil-li se při sběru, umírá a toxickou dávku není schopna donést do úlu. Med tedy může být znečištěn a falšován jedinečným člověkem z touhy po zisku (melasou, cukrem a pod.) Bohužel, i toto se, i když méně často, stává.

Rakušané žijí déle

Videň: Průměrný věk Rakušanů překročil poprvé hranici 75 let. Obyvatelé této alpské republiky se nyní dožívají v průměru již 75,3 léta. Před deseti lety byla průměrná délka jejich života o 13,2 léta nižší. V roce 1988 zemřelo v Rakousku 82 602 lidí. Statisticky zaznamenaly nejvyšší kojeneckou úmrtnost - na tisíc novorozenců připadlo 8,3 případů úmrtí dětí do jednoho roku. Zajímavostí, nad kterou si již lámou hlavy sociologové, byl mimořádně vysoký pokles sňatků. Zatímco v roce 1987 uzavřelo manželství 75 190 párů, zaregistrovali matrikáři loni pouze 35 032 sňatků.

AIDS má nové oběti

Během ledna t.r. se ve světě objevilo téměř 7000 nových případů onemocnění AIDS, oznámila minulý čtvrtek Světová zdravotnická organizace (WHO). Celkový počet nemocných tak činí asi 140 tisíc. Pracovníci WHO však odhadují, že skutečný počet případů propuknutí choroby do konce minulého roku je podstatně vyšší, mezi 350 000 až

400 tisíci, přičemž přes polovinu tvoří nemocní z tropické Afriky.

Oproti pouze jednomu případu syndromu získaného selhání imunity (AIDS) v roce 1984 zaznamenali loni v Keni již 4295 obětí této smrtelné choroby. Keňa se tak řadí na 16. místo ve světě v počtu případů AIDS na 100 000 obyvatel.

Žij moudře

Touto větou se řídili již před mnoha tisíci lety i staří Indové kteří vymysleli soustavu cviků, které jsou užitečné pro lidský organismus a lidské zdraví. Lidé si pod názvem jóga představují, "zauzlovaného" člověka, který stojí, sedí či leží, ale jóga má i cviky neboli ásány pro naprosté začátečníky. Například při relaxaci stačí, když si člověk lehne na rovnou podložku a maximálně se uvolní. Ovšem i relaxaci se člověk musí učit a často i pod dohledem zkušených jóginistů. Je vůbec taková relaxace k něčemu dobrá? Ano, zahání únavu tělesnou i duševní, téměř nahrazuje spánek a pod. V relaxaci dokonce existují metody, jak lze získat pomocí relaxace vyšší sportovní výkony, nové nápady a myšlenky při duševní práci a relaxaci lze také využít ke kvalitní výuce, především cizích jazyků. O výhodách jógy se přesvědčili i francouzští stolní tenisté, kteří se hodinu před každým zápasem věnují józe. Ke správnému cvičení jógy však patří i teplá koupel, ale i chladná a studená a teplá spreha, otírání, "sauna" jóginů, sluneční a vzdušné koupele a další doporučení pro zdárné cvičení.

Ceny léků

Vařava: V Polsku byly o 40-2000 procent zvýšeny ceny léků. Důvodem tohoto kroku je skutečnost, že náklady na výrobu léků rostou, zatímco ceny většiny z nich se nezměnily. Nové ceny by měly mj. přispět k racionálnějšímu využívání léčiv v Polsku. V nemocnicích budou léky pacientům nadále poskytovány zdarma. Od počátku letošního roku byly v Polsku o téměř 60 procent zvýšeny ceny benzinu, o 27 procent cukru, o 15 procent uhlí a koks, o 27 procent poplatky za přepravu zboží železniční a automobilovou dopravou. Zvýšeny byly rovněž ceny některých spotřebních předmětů dlouhodobého užití a rovněž ceny služeb.

odvolaly zamýšlenou tryznu na Václavském náměstí v Praze. Mluvčí Charty Dana Němcová vyslovila pochybnosti o autentičnosti dopisu a vyjádřila se, že může jít o záměrnou provokaci z kruhů, které mají v úmyslu zamýšlenou tryznu za Palacha zmařit.

Police navštívila též blízkého příbuzného Jana Palacha sochaře Olbrama Zoubka, který sňal Palachovu posmrtnou masku, kterou zabavila a zdůvodnila tento čin anonymním dopisem o nové lidské sebeoběti. 15. února t.r. se na Václavském náměstí nikdo neupálil a tak dopis a jeho autory můžeme hledat nejdříve v některé úřadovně Státní bezpečnosti.

ANONYMNÍ DOPIS ... Pokračování ze strany 6

dopis a vyzval pisatele, aby se 15. ledna připojili k těm, kteří chtějí 15. ledna uctít památku Jana Palacha. Václav Havel požádal dále československou televizi, aby pomohla odradit neznámého studenta od jeho úmyslu. Když jeho pokus byl bezvýsledný obrátil se o pomoc na zahraniční rozhlas. Autora dopisu naléhavě vyzval, aby upustil od svého činu.

V souvislosti s tímto dopisem byli předvoláni k výslechu Václav Havel a mluvčí Charty Dana Němcová a úřady vzaly tento dopis za záminku, aby občanské skupiny

Beze slov . . .

Miroslav Kalný

Zemětřesení v Maďarsku

(Budapešť): V jihozápadním Maďarsku bylo v pátek 27. ledna zemětřesení o síle 4,5 stupně Richterovy stupnice, které trvalo asi sedm minut. Slabší otřesy o síle 3,5 stupně byly zaznamenány také týž den časně ráno. Většina obyvatelstva opustila své domy v obavách před dalšími otřesy a sesutím domů. V důsledku zemětřesení nebyl nikdo zraněn, avšak na zdech některých domů se objevily trhliny a bylo zničeno několik komínů.

Odvolací soud

v USA nařídil přerušit proces proti podplukovníku Oliveru NORTHovi. Rozhodnutí bylo zdůvodněno tím, že je třeba přiměřeně dostatečná opatření, aby v průběhu soudního líčení nebyla prozrazena vojenská tajemství.

Země pod rentgenovými paprsky

Odkrývání minulosti je stále velkým dobrodružstvím vědy. Moderní archeologové však mají ve své výzbroji už mnohem významnější pomocníky než za dob H. Schliemanna, objevitele bájné Tróje. Originální metodu archeologického výzkumu, založenou na měření elektrického odporu, geomagnetismu a elektronickém zpracování údajů, úspěšně používají dva mladí vědci z francouzského města Tours.

Badatelé vzbudili pozornost odborníků na celém světě výzkumem, který uskutečnili v okolí svého města při starořímské cestě do Pontiers. Pod zemí objevili na ploše půldruhého hektaru největší známé sídlo z raně křesťanského galo-římského období. Na diagramech zhotovených počítačem se daly rozeznat nejen půdorysy chrámů, ale i dlážděné, mozaikami zdobené dvory se studněmi. Aby země vydala své tajemství, museli oba vědci za šest dní provést přes čtrnáct tisíc měření. Bez počítače by je zpracovávali pětikrát déle, ovšem krumpáčem a lopatou - jako za Schliemanna - by se k výsledku dopracovali za nespočetně delší dobu. Důležité přitom je i to, že rolník, jemuž pole patřilo, nepřišel o svou úrodu pšenice.

Oba archeologové objevili v Maroku celé antické město na ploše sedmi hektarů. Hodnoty brali ze sedmdesáti tisíc bodů. Kromě obytných domů našli i divadlo, chrám a nádrž na vodu. Podobnou metodou objevili v Afghánistánu a v Izraeli prehistorické osady, v Jugoslávii pozůstatky byzantského města, v Itálii etruské stavby v Marzabottu a ve Španělsku římské osady Belo a Castulo. Jediný neúspěch zaznamenali při pokusu o

objevení potopeného trojštětníku Meduse u mauretánského pobřeží.

Archeologové odvodili tuto metodu z postupů používaných při hledání nerostů a nafty. Geologové už dávno pouštějí elektrický proud do země dvěma elektrodami, aby zjišťovali nepravidelnosti a poruchy elektrického odporu. Odražené signály zachytávají dalšími dvěma elektrodami. Odchylny od normální hodnoty jsou pak vodítkem. Archeologové opakuji měření v metrových odstupech podle vytčených linií v terénu. Počítač vyloučí poruchy a za několik minut poskytne dokonalý "rentgenový" obraz, na němž předměty či zbytky staveb mají tmavé obrysy, neboť jejich elektrický odpor je mnohem větší než odpor neutrálního terénu. Z těchto obrazů se dá dokonce vyčíst i stav zasypaných staveb.

Další informace získávají archeologové z výsledků geometrického měření, které poskytl zajímavé detaily například právě při vyhodnocování nálezů zmíněného galoromanského sídla z raně křesťanského období. V poslední době se v archeologii používají i radary. Technika pomáhá vědci, abychom se co nejvíce dozvěděli o způsobu života našich dávných předků.

(-vs-)

GOLFOVÍ NADŠENCI!

Koncem minulého roku byla v Torontě založena nová organizace: CZECHOSLOVAK WORLD GOLF ASSOCIATION

Doufáme, že se k nám připojí všichni sportovci českého a slovenského původu, jejichž koníčkem je golf. Naším cílem je uspořádat aspoň dva turnaje ročně, vydávat bulletin a informovat členy o tom, kde se dá hrát v zimě. Členský poplatek je \$ 25,00 za kalendářní rok. První turnaj se bude hrát v květnu t.r. Bližší informace: CWGA, 56 Church Avenue, Willowdale, Ontario M2N 4E9, tel: (416) 222-3385.

Vyšetřování případu Hess

Bonn: Anglický patolog dr. Profesor Spann, soudní lékař z Mnichova, při ohledání mrtvého však tvrdil, že se jednalo o vraždu. Britský patolog dr. Thomas prohlásil, že mrtvý neměl na hrudi jizvy, které si přinesl pravý Hess z první světové války. Snímky potvrzující, že na krku jsou stopy po vraždě ve věznici Spandau a jež vyvracejí sebevraždu, odevzdal britské prokuratuře a poslanci Dolní sněmovny a bývalému ministru zahraničí D. Owenovi, který je rovněž lékařem. Státní návládní A. Green rozhodl, aby Scotland Yard případ prošetřil.

Zlovyky

Není těžké vědět, jakým by měl člověk být - je však těžké se takovým stát. Zejména proto, že někdy - nebo dokonce často - sami nechceme. Přicházíme na svět s různými předpoklady, ale . . . pokud nemáme mimořádnou smůlu, dostaneme toho do vínku tolik, že bychom s tím mohli dělat skoro zázraky . . . při troše dobré vůle. Neděláme. Mimořádní jedinci promínou - jsou mimo řadu hlavně proto, že se od nás, ostatních, výrazně liší. Dokázali na tom polotovaru, s kterým začínali, řádně zapracovat - a stále na něm ještě pracují, jak dělníci na vinici, od slunka východu do slunka západu, ba co víc, i pak. Je to totiž nutné. Jsme

ty úlevy, které si připouštíme a odpouštíme. Kladné vlastnosti nás zavazují, vyžadují od nás hodně, často všechno. Ty ostatní - naše zlovyky - jsou mnohem příjemnější. Shovívavější. Nechtějí skoro nic. Naopak: vycházejí nám vstříc. Naši pohodlnosti a naši lenosti, bojácnosti a strachu o dobré bydlo, touze, aby nás měli všichni rádi a zároveň po nás, pokud možno, nic moc nechtěli, naší ochotě nepřemýšlet a neochotě nést následky tohoto nepřemýšlení. Zlovyky jsou konejšivé. Neberou nám nic . . . snad jen život. Neboť: té tiché, někdy dokonce tajeně touze po dobru a dokonalosti se vzdát nedokážeme, ta v nás zůstane - a měříme-li pak, na konci, vzdálenost, která nás od nich

Recepty pro naše hospodyňky

SÝROVÁ POLEVKA:

50 g másla, půl cibule, 60 g hladké mouky, 1 ltr a čtvrt vody, 80 g strouhaného sýra (ementál, parmezán a pod.), 1 žloutek, čtvrt ltr smetany, 1 žemle, 20 g tuku. Na másle osmahneme nakrájenou cibuli, zaprášíme moukou a umícháme světlou jíšku. Zředíme ji vodou, dobře našleháme a povaříme asi 20 minut. Přidáme strouhaný sýr, žloutek rozkvedlaný ve smetaně a už jen prohřejeme. Žemli nakrájenou na kostičky osmahneme na tuku a podáváme k polévce.

ROŠTENKA ZAPEKANÁ SE SÝREM:

400 g vykostěné roštěnky, sůl, pepř, hladká mouka, 40 g tuku, 2 bílky, 40 g tvrdého sýra, mletá paprika, pažitka. Umytou roštěnku nakrájíme na řízky, naklepeme, okořeníme pepřem, obalíme v mouce a na rozpáleném tuku opečeme. Podleháme horkou vodou a přikryté dusíme do měkka. Měkké roštěnky vybereme a uložíme do vymaštěné ohnivzdorné misky. Z bílků ušleháme tuhý sníh, osolíme a přimícháme postrouhaný sýr. Na každý řízek dáme část sněhu se sýrem, posypeme paprikou a posekanou pažitkou. Vložíme do trouby a zapečeme.

MEDOVÝ JOGURT S POMERANČEM:

5 lžíc medu, 200 ml bílého jogurtu, šťáva z 1 pomeranče, 2 lžice mrkvové šťávy, 2 dl. mléka. Očištěnou a omytou mrkev nastrouháme na jemném struhadle a vymačkáme z ní přes plastový cedník šťávu (nebo pres

děli, jsme v tom okamžiku sami, sami se svým svědomím. A nikdo nám v tu chvíli ruku nepodá. Tm.

Kvalifikovaná účetní s Canadian experience hledá práci. Typing 45 w.p.m., 15.000 keystrokes, znalost účetních a administrativních prací. \$400 Tel. 533-4242

Využil karneval

Jeden západoněmecký lupič využil toho, že v Kolíně nad Rýnem a dalších místech NSR propukla horká fáze karnevalového veselí a v přestrojení za klauna vstoupil v tuto tradiční hodinu do jedné z kolínských bankovních filiálek. Slušně se postavil do fronty a čekal, až na něj přijde řada. Když se dostal k přepážce, karnevalový špás skončil: muž s papírovým klaunským nosem vytáhl pistoli a požadoval peníze v hotovosti. Vystrašený pokladník mu do igelitové tašky vložil kolem 7000 marek a lupič pak se svou kořistí zmizel nikým nepoznan v karnevalovém uličním rej. je nová kniha českých a slovenských básní od známého básníka Miloslava Zlámalu. Vyšla nákladem "Moravia Publishing Inc." Kniha možno objednat u vydavatele anebo přímo u autora na adrese: P.O. Box 519, Stn. "W", Toronto, Ont., M6M 5C2

"Slunce a člověk"

je nová kniha českých a slovenských básní od známého básníka Miloslava Zlámalu. Vyšla nákladem "Moravia Publishing Inc." Kniha možno objednat u vydavatele anebo přímo u autora na adrese: P.O. Box 519, Stn. "W", Toronto, Ont., M6M 5C2

Kterou můžete obdržet u INTERDYNE INC. 117 West Street, Jonesville, Mich. 49250 USA. Cena včetně poštovného \$ 11 US.

"Moravia Publishing Inc." 2098 Dundas Street West, Toronto, Ont. Canada M6R 1W9 Cena včetně poštovného \$ 14 Can.

Navštivte nově otevřenou MOSAIC RESTAURACI. Dobré speciality od Lubomíra Činčury

Franka Batšty na západní straně 1661 Bloor Street West, Toronto. (V úterý zavřeno) Telefon: 530-4034

Věškeré truhlářské a tesařské práce vám kvalitně provede

Mirek Patava
241-7377

řidkou tkaninu). Šťávu z mrkve a pomeranče smísíme s medem. V mixéru ušleháme jogurt s mlékem a postupně k němu přidáváme směs medu a šťávy. Ve sklenicích můžeme nápoj ozdobit kolečkem oloupaného pomeranče, z něhož jsme odstranili jádérka. (2 porce).

MEDOVÝ JOGURT S JABLKY:

3 lžice medu, 200 ml bílého jogurtu, 2 dl mléka, 2 velká jablka, skořicový cukr. Do mixéru dáme oloupaná a na menší kousky nakrájená jablka, z nichž jsme odstranili jádřince. Přidáme mléko, jogurt, cukr, med, skořicový cukr (podle chuti). Mixujeme do pěny. Podáváme ve sklenicích a zdobíme kompotovaným ovocem, jaké máme (jahody, angrešt, rybíz ap.), případně se zmrazenými jahodami, malinami ap. (2 porce).

MEDOVÁ POCHOUTKA S KAKAEM:

2 lžice medu, 1 žloutek, 1 dl kondenzovaného neslazeného kakaa, 2 šálky mléka, skořicový cukr. Med, mléko teplé asi 60 st. C, kondenzované kakao a žloutek rozmixujeme, až se na povrchu utvoří pěna. Nápoj rozlijeme do šálků a posypeme na povrchu skořicovým cukrem. (Dvě porce)

MEDOVÝ NÁPOJ S CITRÓNEM:

1 lžice medu, 2 žloutky, 2 lžičky citrónové šťávy, 2 lžičky cukru, (krupice), 1 dl vlažné sladké smetany. Do mixéru dáme smetanu, přidáme med a cukr a mixujeme. Pak přidáme žloutky, znovu mixujeme. Citrónovou šťávu přikapáváme až na závěr, už nemixujeme, jen promícháváme, aby se nevytvořila sraženina. Podáváme s dětskými piškoty. (1 až 2 porce).

Restaurace u ŠVEJKA

NAVŠTIVTE NÁS!

Podáváme obědy, svačiny a večeře
Možnost banketů až pro 40 lidí.

Volejte: 489-3215

40 Orchard View Blvd., Toronto, Ont., M4R 2E9

Karol's haircutting and Herbal Health and Beauty products

20 RONCESVALLES AVE.
Toronto, Ont. M6R 2K3

Kennedy Travel Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET W., TORONTO, ONT.
Návštěvy příbuzných z Československa a cestování kamkoliv na světě vám vybavíme k vaší spokojenosti.

Volejte nebo pte: (416) 921-8945 921-3721 **DANA NOHAVICA** Manager

naše hlasy

Publishing and Printing by: vydává a tiskne: MORAVIA PUBLISHING INC.

Publisher and Editor in-Chief: Vydavatel a šéfredaktor: MILO KOMÍNEK

Address: 2098 Dundas Street West, Toronto, Ont., Canada M6R 1W9 Tel.: (416) 533-4242

(Za podepsané články redakce neodpovídá.)

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: Kanada \$ 15, USA \$ 18, všechny zámořské státy lodní poštou \$ 20, všechny zámořské státy leteckou poštou \$ 32.

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

Kampelička

740 SPADINA AVENUE, TORONTO, ONT. M5S 2J2
(roh Spadina a Bloor) Tel.: (416) 925-0557

Credit Union: Nejvýhodnější investice pro vaši budoucnost je RRSP!

Máte možnost: Dlouhodobý plán pro RRSP: s denní úrokovou sazbou! Dlouhodobý otevřený plán

Vysoký úrok: Speciální úrok na RRSP při vkladu \$ 25000 a více!

Investujte v Kampeličce:

Okamžitě daňové potvrzení, výhodný úrok a žádné poplatky

Přijďte, pte se nebo volejte pro podrobnější informace

Otevřeno:	Pondělí, úterý a pátek	10-7
	úterý a středa	10-5
	sobota	10-2